

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТУРИ В
УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ*Абрам В.І.,**Студентка юридичного факультету**Галицький коледж імені В'ячеслава Чорновола**м. Тернопіль, Україна*

На сучасному етапі діяльності, адвокатура стоїть перед нагальною проблемою, у потребі визначення нових та сучасних стереотипів подальшого розвитку інституту громадянського суспільства - адвокатури. Ці стереотипи зумовлені насамперед рядом певних зовнішніх загроз та внутрішніх ризиків, такими стереотипами можна вважати: погіршення соціально-економічних показників в країні, загостренням політичної ситуації, та певною у своєму роді «трансформацією» правової системи.

Загальновідомим є те, що права та свободи громадян, захистити може не тільки держава, але й інститути громадянського суспільства, які у свою чергу беруть активну участь у реалізації захисту прав й свобод, людини та громадянина. До прикладу, роль держави у реалізації особою своїх конституційних прав полягає в тому, щоб створити такі умови в яких особа б могла сама максимально реалізувати свої конституційні права.

Усіх суб'єктів стосовно реалізації захисту прав людини й громадянина, можна поділити на тих, які наділені функцією захисту від імені держави, та на тих які здійснюють таку функцію як інститути громадянського суспільства. В порівнянні із компетентними органами держави, інституції громадянського суспільства займають не менше значну частину. До таких інституцій входять: громадські організації, органи місцевого самоврядування, політичні організації, громадські організації, правозахисні організації, та безумовно це - правозахисні інститути, серед яких є найважливішим – інститут адвокатури, який першочергово забезпечує надання професійної правової допомоги громадянам, юридичним особам та здійснює захист їх майнових прав. [1,с.82-84]

Україна знаходиться на етапі формування нового правового обґрунтування діяльності інституту адвокатури, який за час свого існування набув великого та важливого значення. Проте, можна сказати й те, що на сьогодні українська адвокатура не є такою, багатою, авторитетною та одночасно впливовою, як до прикладу Американська асоціація юристів. Адже Україна стикається з низкою проблем, що заважають ефективній діяльності цього інституту громадянського суспільства, та потребують невідкладного вирішення. Україні зараз потрібне повне ну або ж часткове реформування інституту адвокатури, для цього у нас є всі передумови, проте перед цим постає цілий ряд проблем:

- Не повна відповідність українського законодавства міжнародним стандартам та нормам стосовно надання кваліфікованої юридичної допомоги, безумовно це стосується діяльності інституту адвокатури;
- Недосконалість механізму надання кваліфікованої юридичної допомоги;
- Наявність часткової залежності адвокатських утворень від діяльності органів державної влади;
- Відсутність реальної незалежності адвокатів у професійній діяльності та професійних асоціаціях;
- Низький рівень реалізації положень закріплених в основних законах, та окремих нормативно-правових актах, стосовно принципів та основних засад адвокатури;
- Відсутність сучасного законодавства, яке б повною мірою, відповідало міжнародним стандартам;[2,с.160-161]

З огляду на це, доцільними кроками у реформування української адвокатури можна вважати: у першу чергу, це необхідність внесення змін до законодавства, адже до цього часу, такий інститут як адвокатура керується Законом України «про адвокатуру та адвокатську діяльність» 1992 року. Цей нормативно-правовий акт не відповідає чинним нормам та стандартам. Також аналізувавши сучасний стан діяльності органів адвокатури, можна констатувати те, що ті основні принципи та засади на яких будується система адвокатури, залишають бажати кращого, адже рівень їх реалізації є низьким. Сьогодні нагальних змін

вимагають й інші законодавчі акти, тому наступним кроком слід вважати: а саме – це внесення ряду конкретних змін до Кримінально процесуального кодексу України, та врегулювання фактору, щодо незалежності адвокатів у професійній діяльності. [2,с.160-161]

Тому, апріорі ці кроки доцільно вважати першочерговими для розв'язання проблеми правового регулювання адвокатури в Україні на сучасному етапі.

Сучасний стан наукової розробленості питань, пов'язаний з проблематикою адвокатури на сучасному етапі, є таким що широке коло наукових джерел, та різновидів сучасних матеріалів стосовно правозастосовної діяльності, у вітчизняному правознавстві не здійснювалося. Тому підтверджує той факт, що існує необхідність виведення цієї наукової проблеми на новий дослідницький, та більш сучасний рівень. [3,с.128]

Отже, можна дійти того висновку що Адвокатура за своєю природою є інститутом громадянського суспільства, оскільки виконує одну з найважливіших функцій – захист прав ,свобод та законних інтересів громадян та юридичних осіб. Адвокатська діяльність повинна бути тим особливим, спеціально уповноваженим недержавним професійним інститутом у системі прав і гарантій, який буде виступати як частина механізму зміцнення законності у державі. Проблеми які постали перед українською адвокатурою на сучасному етапі, потребують негайного вирішення для її подальшого розвитку. Держави з розвиненою демократією зміцнюють адвокатуру, та підносять її незалежність і професійний рівень, та сприяють підвищенню її ролі в демократичному суспільстві.

Література:

1. Місце та роль сучасної Адвокатури України в правозахисному механізмі\УДК 347.965 (045)\І.М.Спопілко \- С. 82-86
2. Меліхова Ю.О. - Основні проблеми та напрями вдосконалення інституту адвокатури в Україні на сучасному етапі розвитку\МЕЛІХОВА Юлія Олександрівна - аспірант Академії адвокатури України\УДК: 34.037\ С.159-162
3. «Молодий вчений» • № 5.1 (45.1) • травень, 2017 р. Сталоверов В.Н. Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко\ Проблеми Реформування Законодавства про адвокатуру і Адвокатську Діяльність\С.128-129